

slag, som kun tilsigter at ændre noget, som vi opfatte som urimeligt, nemlig at et Ægtepar, som en Præst med Bispens Samtykke nægter at vie i Kirken, og som derefter med særlig Tilladelse af Bispen bliver viet af en anden Præst, alligevel skulde yde Offer til den første Præst og hans Kirkebetjent. Man kunde sige, at ganske vist skal Præsten ikke have noget Offer, men Degnen kan da ikke gøre for, at Præsten nægter at vie og at Bispen stadfæster det. Men da Ægteparret alligevel skal ofre til Degnen der, hvor Indvielsen foretages, finde vi, at Hensynet til, at det ikke skal komme til at betale to Gange, er vigtigere end Hensynet til Degnen, der uden egen Skyld gaar glip af en Indtægt, saa meget mere, som han maa være forberedt paa, at Ægteparret benytter sig af den Udvej, som Lovforslaget giver Anvisning paa, nemlig at løse Sognebaand. Men ifølge Loven af 4. April 1855 § 6 har ingen Kirkebetjent, der er ansat efter 1855, Krav paa noget Offer af dem, der løse Sognebaand, selv om de bo i Sognet. Ændringsforslaget under Nr. 44 gaar — i Tilslutning til mine Udtalelser ved 1ste Behandling — ud paa at sætte en bestemt Grænse, inden for hvilken de Foranstaltninger, Lovforslaget giver Anledning til med Hensyn til Ansættelsen af Ægteskabsforstandere o. s. v., skulle træffes, for at Lovforslaget i hele sit Omfang kan træde i Kraft. Vi have ikke fundet det ganske korrekt at lade det staa hen fuldstændig i det uvisse, saaledes som Lovforslaget gør; det er — i alt Fald under den nuværende Regering — kun en Formalitet, som jeg haaber, ikke skal møde Modstand fra nogen Side, skønt to Medlemmer af Udvalget ikke have ment at kunne gaa med dertil; det maa de selv begrunde. Hermed skal jeg tillade mig at anbefale de af Udvalget og dets Flertal stillede Ændringsforslag.

Sigvald Olsen: Min ærede Partifælle fra Aarhus og jeg have tilladt os at stille nogle Ændringsforslag, som jeg skal omtale ganske kort. Under Nr. 5 foreslaa vi, at Kuratorbeskikkelsen skal udstedes uden Betaling. Allerede ved første Behandling og i Udvalget har denne Sag været oppe. Af de Oplysninger, jeg søgte at indhente, fremgaar det, at de paa Landet udstedes gratis, idet der der kun betales 1 Kr., medens der i Kjøbenhavn betales 2 Kr. ekstra. De, jeg har henvendt mig til for at søge Oplysning om, paa hvilke Lovbestemmelser dette støttes, have ikke

kunnet sige mig det, og jeg tillader mig derfor at forespørge den højtærede Justitsminister om, paa hvilke Lovbestemmelser man her i Kjøbenhavn støtter Kravet om en Betaling af 2 Kroner mere end i det øvrige Land. Selv om jeg ikke har kunnet faa det at vide hos adskillige Jurister, antager jeg, at Danmarks Justitsminister maa kunne give os Meddelelse derom.

Ændringsforslaget under Nr. 7 angaar Eftergivelsen af Fattighjælp. Det hedder i Lovforslaget, at man ikke i de sidste 5 Aar maa have nydt Fattigunderstøttelse, vi foreslaa at ændre dette til „det sidste Aar“. Det falder ogsaa sammen med, hvad jeg havde Lejlighed til at gøre gældende ved denne Sags første Behandling.

Endvidere foreslaa vi under Nr. 9, at der i Ændringsforslaget Nr. 8 efter „Enkeforsørgelse“ sættes Punktum, og at Resten udgaar. Det drejer sig om nogle Bestemmelser vedrørende de militære Embeds- og Bestillingsmænds Forhold ved Ægteskabs Indgaaelse. Jeg skal erkende, at det er et mindre vigtigt Forslag, men vi have dog ment det rigtig at fremføre det.

Under Nr. 11 finde vi det rigtig fuldstændig at afskaffe Forloverinstitutionen. Det er ganske rigtig, som hævdet her, at det er et betydeligt Fremskridt, man foreslaaer i Lovforslaget, men vi have ment det rigtig fuldstændig at afskaffe denne Institution, om hvilken alle ere enige, at den ikke er til nogen synderlig Nytte, saaledes som Forholdene have udviklet sig.

Sammen med 5 andre Medlemmer har jeg under Nr. 15 stillet et Ændringsforslag, der gaar ud paa, at Ægteskabsforstanderen ogsaa i Kjøbenhavn og Købstæderne samt paa Frederiksberg skal beskikkes af Indenrigsministeren efter Kommunalbestyrelsens Indstilling. Vi mene, at der ikke her bør være nogen Forskel mellem Sogneraadene og de øvrige Kommunalbestyrelser i Landet.

Vi have ikke kunnet følge det øvrige Udvalg med Hensyn til Forslaget under Nr. 21, der gaar ud paa, at Kundgørelser af denne Art ophænges i en med Glas og Staaltraadsnet dækket Kasse o. s. v. Vi mene, at saadanne Bestemmelser behøver man ikke at fastsætte i et Lovforslag. Man bør gaa ud fra, at vedkommende Kommunalbestyrelse eller Sogneraad nok selv vil kunne finde den mest passende Maade at faa saadanne Bekendtgørelser offentliggjorte paa.

Endelig have vi til § 16 stillet Forslag om, at første Stykke skal udgaa. Deri staar: „De Krav, der fra Folkekirkens og